

Voimaksi viikolle

Ei millään pahalla

Rakas Taivaan Isä, täällä minä istun kesäisenä päivänä Kyllönjoen varrella laiturin nokassa ja ihmettelen maailman menoa. Täällä on kaunista ja rauhallista ja turvallista. Siksi mietinkin, että miksi kaikkialla maailmassa ei voisi olla näin rauhallista, kaunista ja turvallista.

Ihailen ja kiitän luomistyötäsi ja mietin, kuinka murheellinen mahdat olla, kun katselet kaikkea tuhoa, pahuutta ja ilkeyttä, mitä ihmiset tällä pallolla kylvävät. Oma etu menee liian usein kaiken muun edelle. Nopeat syövätkä hitaat. Heikot jäävät jalkoihin.

Ihmisten tiedot ja taidot ovat karttuneet vuosituhansien saatossa, mutta ihmisarvon kunnioituksessa ei juurikaan muutosta näy. Tuntuu siltä, että vain pahuuden keinot ovat karttuneet. Pahuus näkyy eri tavoin kun puhutaan Suomesta, Euroopasta tai koko maapallostamme. Kristityt ovat vainottuja edelleen, mutta Sinunkin nimessäsi tehdään pahaa. Kristityt riitelevät kirkossasi. Kirkostasi erotaan, kun joku on jonkun asian puolesta ja toinen sitä vastaan. Olen hämmäntynyt. Olemmehan kaikki sinun luotujasi. Sinun lapsiasi. Sitä rukoilen - älä meitä hylkää.

Täällä laiturinokassa rukoilen, että anna meille ihmisille

ymmärrystä toisiamme kohtaan. Että emme toisiamme tuomitse, vaikka kuinka vihaksi pistäisi naapurin ajatusmaailma. Lisää ymmärrystä ja rakkautta meihin tämän maailman kulkijoihin. Sitä rukoilen.

Rakas Taivaan Isä – siunaa ja varjele meitä kaikkia. Joskus on vaikeaa ymmärtää mikä on sinun tahtosi, mutta jään silti sen varaan, että tapahtukoon sinun tahtosi. ”Vahvista uskoamme, lisää toivoamme ja uudista rakkauttamme.” Tätä virsikirjassa olevaa rukousta tarvitsen todella usein ja tuntuu hyvältä, kun kuulet huokauksenkin.

”Olkoon rakkautenne vilpittöntä, vihatkaa pahaa, pysykää kiinni hyvässä. Osoittakaa toisillenne lämmintä veljesrakkautta, kunnioittakaa kilvan toistanne. Älkää olko veltoja, olkaa innokkaita, palakoon teissä Hengen tuli, palvelkaa Herraa. Toivokaa ja iloitkaa, ahdingossa olkaa kestäviä, rukoilkaa hellittämättä. Auttakaa puutteessa olevia pyhiä, osoittakaa vieraanvaraisuutta. Siunatkaa niitä, jotka teitä vainoavat, siunatkaa älkääkään kirotko. Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa. Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää pitäkö itseänne muita parempina, vaan asettukaa vähäosaisten rinnalle. Älkää olko omasta mielestänne viisaita. Älkää maksako kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien silmissä. Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa.” Room. 12:9-18.”

Siunausta kaikkien kesään ja elämään.

TIINA KOKKOLA
Kirkkovaltuutettu, seurakuntalainen, Kankahainen

Onerva Aalto on saippuoinut työnsä ja sormin nopeuttaa huopumista.

Huovutuksen alkeita opettelemassa

VUOLIJOKI

Ajoimme naapurini kanssa Vuolijolle entisen Nikkilän talon pihapiiriin huovutuskurssille heinäkuun 1. päivänä. Nykyisten omistajien aikana paikka on nimetty Ateljee Galleria Virpi & Orbiksi.

Pihan siisteyden eteen oli nähty vaivaa. Taiteilija-emäntä **Virpi Yli-Vakkuri** ohjasi meitä hänen omaan kivityöverssaaseensa, vastaanottamaan käveli tutun näköinen **Pirjo Lahtinen**, huovutuksen opettajamme.

Kiviverstaan katetulta kuisiltta vuolijokelainen peltomaisema avautui vihreään, tuulen viilentäessä auringon paistetta. Isokokoinen ruskosuohaukka liihotteli pelto-ojan penkalla. Talon isännän luomukasvima erottui rinnemaastosta rikkakasvittomana vihreästä ruohikosta.

Kuistitilan seinustalle istuimme kuuntelemaan Pirjon alustuksen huovutuksen historiaan ja alkeisiin. Hän kertoi 2000-luvun alkuvuosina suorittaneensa 6-vuotisen aikuisten käsityötaiteen opinnot, vapaavalintaisesti kurssittanut itseään kehräystaitoihin. Samaan hengenvetoon hän ylitti Suomen lampaan parhaita ominaisuuksia villana ja sen jatkojalosteena. Kehräjäältä ruskea Suomen lampaan villa vaati osaamista.

Merinolammas päihittää Suomen lampaan kuidun pituudessa, ”kankikaikkosena”, ei taivu yhtä nöyrästi huovutustyöskentelyssä kuin perinteinen Suomen lampaan

jatkojalostettu karstattu villa. Merinovilla on hinnaltaan arvokkaampaa.

Pirjo Lahtinen totesi, ettei villa pidä emäksisestä, emäs luovuttaa keratiinia, sarveisainetta villan pinnasta. Mikrokooppiset käpysuomut avautuvat, hankausliike niittaa kuituja yhteen. Hiki, virtsa ja saippuan koostumus ovat emäksisiä. PH arvot ovat nousevia 14 kohti, hapolla ne laskevat 1 kohti.

Milloin villa on keksitty, sitä ei varmuudella tiedetä. Nooan aika on yksi oletamus. Nooa olisi levittänyt arkin pohjalle eläinten karsinoiden villakerroksen, eläinten virtsa ja jalkojen paino olisi puolivahingossa tehnyt villasta huopaa, kun arkista viimein pelastuneet eläimet laskettiin maankamaralle ja arki siivottiin.

Keski-Aasiaa voisi pitää uskottavampana kohteena huovan syntysanoille. Siellä vuositaiset sademäärät ovat vähäisiä, ja huovutettu villa kestää tuulia ja tuiskuja. Mongolialaisessa jurtassa on jopa kahdeksan kerrosta huopaa, uusi kerros huovutetaan joka viides vuosi. Maahan levitetyn käytetyn jurttahuovan päälle suvan vanhemmat naiset levittävät villakerroksen, kastelevat sen saippuavedellä. Miesten tehtävä on kääriä huopa villoineen päivineen rullalle, ratsukon perään laittavat sen pyörivään telineeseen ja ratsastaessaan rullan pyöriessä villat huopuvat uudeksi huopakerrokseksi jurttaan.

Työpöytien ääreen Pirjon alustuksen jälkeen päästy-

ämme saimme ryhtyä oma-aloitteisesti tekemään pieniä huovutuskokeiluja. Saippuan päälle sai kokeilla huopakerrosta, kaikkein helpoin alkuun oli tilauksesta itselläni pikku-Paavon 7-vuotislahjaksi tekemälleni Postimies Patelle ruskeista palleroista hiukset. Styroxpallon päälle tein itsekin huovutuskokeilun ennen taukoa.

Kurssiohjelmaan sisältyi puolenpäivän jälkeen Virpi-emännän valmistama erityisen maukas kasviskeitto-lounas lisukkeineen talon isossa pirtissä. Näkemisen arvoiset kenelle tahansa olisivat jyhkeät seinähirret, lattialankut ja se mahtava pirtin paksulautainen pitkä pöytä ja penkit.

Talo on saanut arvoisensa isäntäparin. Paljon olisin jäänyt paitsi talonpoikaisperinteestä kiinnostuneena, mikäli en olisi toteuttanut unelmaani oppia huovuttamaan ja vielä tällaisessa perinnehapiirissä.

Isäntäpari pyysi siirtyämään 1800-luvulla rakennettuun talon toiseen päähän, missä sijaitti sali. Siellä samalla kun nautimme jälkiruokana kahvia tai teetä jäätelön kera, ihailimme salin tilavuutta ja kylän oman taiteilijan Ritva Syrjäsen maalauksia ja muuta-kin taidetta.

Lounaan jälkeen oli kiire mennä lisäoppia saamaan isompaan huovutustyöhön. Pöydälle levitetyistä monen värisistä karstavillarullista sai valita työn pohjalle mieleisensä ja sen päälle kehitellä kuvioita. Täytyi muistaa aloituslevyn rakentamisen suunnan vaih-

tuminen ensi alkuun, opettajan neuvojen mukaan kehittyvät taidot.

Kuumalla marseille- tai mäntysaippuavedellä kasteltiin pirskotteleamalla keinokuitukankaan alla ollut villakerros, kankaan päältä käsin pyörittämällä liikkeen huovutusprosessia nopeutettiin ennen kuin huopatekele käärittiin kuplamuovin sisään puupulikan ympärille ja sidottiin kanttinauhalla.

Ennen käärimistä piti varoen enintään saippuavettä puristella pois. Isotöisin vaihe oli kauliminen, pöydällä tehtävää huovutustyötä rullataan kahdeksaan eri suuntaan ja aina suunnan vaihduttua käärittään kuplamuoviin puupulikan avulla. Oikealla ja nurjalla puolella on neljä käärimissuuntaa, yhteensä kahdeksan. Kaulimisen kääntämiseen kesti niin kauan, kun Pirjo totesi nyt riittävän, oli saatava tiivis huopalevy aikaan. Hän arvioi sata pyörittystä suuntaansa riittävän.

Hän kehotti kuumalla vedellä välillä lämmittämään työtä, muutoin se työ ei huovu. Työvaihe toisensa jälkeen hahmottui viimein peiton alta huopalevy. Pesussa poistettiin saippuaa, ensin kuumaan veteen huovutuslevy ja sitten kylmään, viimeiseen kylmään huuhdomisveteen oli etikkaa lisätty.

Kannattaa huovutuksen alkeet opetella oikean ammattilaisen neuvojen mukaan. Työn voi itse koristella haluamalla tavalla, itse olen kirjan kansia kirjomassa kotona kurssin jälkitunnelmissa.

ANNELI KIVELÄ

Rakkaamme, äiti, mummu ja mummu-mummu

Elma Tellervo POHJOLA

o.s. Hovi

* 6. 4. 1915 Säkkijärvi
† 27. 6. 2015 Pälkäne

Hän poistui elämän saatosta hiljaa, me näimme jo korren murtuneen. Näin korjattiin sukumme vanhinta viljaa, hänet siunaamme iäisyysmatkalleen.

Rakkauksella muistaen

Jaakko ja Kyllikki
Virpi, Tuomas, Maria, Noora ja Kiira
Terhi
Kirsi, Markku ja Alma
Jussi ja Marja
Mika, Anne ja Aada
Sami, Erika ja Luukas
Heidi, Jukka ja Eemeli
Tuula
Suoma-sisar
Jouko ja Tuula
Hannu
sukulaiset ja ystävät

Ystävällisenä kutsuna ilmoitamme, että rakkaamme siunataan Pälkäneen kappelissa la 11.7. klo 15, jonka jälkeen muistotilaisuus Pälkäneen seurakuntatalolla. Lämmin kiitos Kostiakodin henkilökunnalle Elman hyvästä hoidosta. Ilmoittautumiset muistotilaisuuteen 9.7. mennessä p. 050 4040202 / Terhi.